

АТОМНИК АУКРАЇНИ

№ 38 (356) 20 вересня 2007 року
Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

26 ВЕРЕСНЯ – 30 РОКІВ ВІД ПОЧАТКУ В УКРАЇНІ ЕРИ ЯДЕРНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ

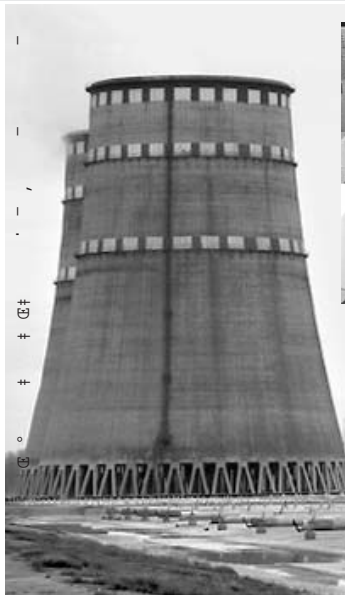
Дорогі наші атомники, спілчани!
Від імені президії ЦК профспілки і себе особисто сердечно вітаю вас з 30-річчям від дня введення у дію на Чорнобильській АЕС першого атомного енергоблока в Україні, що започаткував еру вітчизняної ядерної енергетики.

На всіх нелегких етапах становлення атомної галузі — сумнозвісна аварія і героїчна ліквідація її наслідків на ЧАЕС, мораторій на атомне будівництво, тривала криза неплатежів і заборгованість у зарплаті, дочасне закриття атомного первістка держави та низка, спричинених цим, не вирішених проблем соціального захисту чорнобильських енергетиків і мешканців м. Славутич — саме самовіддана, високопрофесійна, вміло організована і дуже відповідальна праця атомників піднесла ядерну енергетику як лідера генерації найнижчої за ціною та найбезпечнішої для довкілля електроенергії в Україні, заклала підвалини для її подальшого поступу.

Історія розвитку стратегічного сектора економіки країни нерозривно пов'язана з активною і наполегливою роботою Атомпрофспілки, яка більш як 15 років тому, за складних умов розбудови молододі незалежної держави, згуртувала під своїм крилом трудові колективи АЕС, уранодобувної і -переробної промисловості, інших суміжних сфер діяльності.

Відтоді і досі у центрі уваги Атомпрофспілки постійно перебуває людина праці — вирішення питань захисту її соціально-економічних і трудових прав та інтересів, створення належних виробничих і побутових умов, організація змістовного дозвілля та відпочинку, якісного лікування та оздоровлення.

Шляхом системних партнерських взаємовідносин, через угоди всіх рівнів і колективні договори Атомпрофспілка особли-

во пильнуватиме за збереженням позитивної тенденції у підвищенні заробітної плати — основної соціальної гарантії працівників ядерно-промислового енергокомплексу. Головні орієнтири у роботі Атомпрофспілки розроблено й окреслено у Програмі дій на 2007—2012 роки.

Галузеве професійне об'єднання і надалі робитиме все можливе, щоб поліпшувалася матеріальна захищеність ветеранів, чийми руками употужнювалася галузь, щоб успад-

ковувалася наступність поколінь атомників, зростала мотивація початківців до продуктивної праці, довір'я співгромадян до ядерного способу виробництва електроенергії.

Шановні атомники! З нагоди круглої дати від дня народження української ядерної галузі, відзначення якої за ініціативою Атомпрофспілки у 2002 році було підтримано урядом, щиро завдячую вам за сумлінне цілодобове виконання своїх нелегких трудових обов'язків. Хочу підкреслити, що

спільними і цілеспрямованими зусиллями ми уможлиavimo гідний рівень нашого життя.

Від усієї душі бажаю вам і вашим близьким щастя й добробуту, здоров'я та невичерпної енергії — на повсякдень і свята!

З глибокою повагою
**Голова Професійної спілки
працівників атомної енергетики
та промисловості
України**

Валерій МАТОВ

ЛЮДСЬКА МІЦЬ ГАЛУЗІ

ПОСАДИТИ ДЕРЕВО ЖИТТЯ

Щоб залишити по собі добрий слід на землі, потрібно, як на перший погляд, зовсім не багато: збудувати оселю, виростити дітей, посадити дерево. Але для втілення таких життєвих цілей доведеться витратити не один рік наполегливої праці. Пройти через недоспані ночі, переживання. Труднощі з часом забуваються, в пам'яті залишаються приємні події. Їх у житті провідного інженера турбінного цеху ХАЕС Василя КУНЦЯ (на знімку) було багато.

Дитинство. У кожного воно різне. Василю Кунцю запам'яталися расяні ранки у рідному селі Миньківці Славутського району Хмельницької області.
(Закінчення на 2-й стор.)

СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ І ЗАХИСТ ПРАЦІВНИКА

ТРУДОВИЙ КОЛЕКТИВ — СИЛА, З ПРОФСПІЛКОЮ — ПОДВІЙНА

З кожним роком в Україні посилюється значення громадських інституцій, зростає їхній вплив на розвиток демократії. Сьогодні мова про одну із таких організацій — професійні спілки. Хто вони, чим займаються, яку роль відіграють у розбудові громадянського суспільства? Про це кореспондент газети розмовляє з головою первинної профспілкової організації ВП «Рівненська АЕС» Олегом ГНАТЮКОМ.

— Олеже Мироновичу, що таке професійна спілка і що стало передумовою для її виникнення?

— Відповідь на це запитання слід шукати в економічній

площині. Спробую пояснити. На ринку праці є два основних суб'єкти — роботодавець і працівник. Природно, що у кожного із них є власний економічний інтерес. Роботодавець прагне організувати виробничий процес максимально ефективно, тобто з найменшими витратами і з найбільшим прибутком. А працівник хоче продати свою роботу силу роботодавцю дорожче, і тим самим мати коштів для гідного життя. На умови праці та розмір заробітної плати істотно впливає наявність або відсутність дефіциту робочої сили. Іншими словами, якщо є охочі працювати за обставин, визначених роботодав-

цем, то маловірогідно, що у подальшому їхні умови праці будуть покращуватись, а заробітна плата зростатиме. Як бачите, логіка тут проста, при цьому, будучи із роботодавцем сам на сам, працівнику допомогти покращання умов праці, збільшення розміру заробітної плати дуже складно. І тут до речі розповісти притчу про те, як утворилася профспілка:

«За столом на кухні зібралися чотирнадцятеро каменярів.

— Наша заробітна плата дуже маленька.

— Тих копійок, які я отримую, ледве вистачає сім'ї на харчування.

— Ми постійно працюємо, з дітьми майже не бачимось.

— Нам мусять платити більше!

— Ми повинні мати хоча б один вихідний — у неділю.

Сидячи за столом, каменярі домовилися про те, що ніхто не працюватиме менш ніж за 22 копійки за годину, ніхто не працюватиме по неділях, хоч би як не погрожував або зваблював господар. Каменярі беруть аркуш паперу і пишуть свої вимоги. Наступного дня всі йдуть до роботодавця і вимагають, щоб він поставив підпис під їхніми потребами. Господар погодився платити по 20 копійок за годину і зробити неділю вихідним днем. Каменярі та роботодавець підписують цю угоду.

Так каменярі утворили першу професійну спілку, провели свої перші переговори і підписали свій перший колективний договір».

(Закінчення на 3-й стор.)

ЗВЕРНЕННЯ

Президенту України
Ющенку В.А.

Шановний Вікторе Андрійовичу!

Політична лихоманка напередодні дострокових парламентських виборів почала відчутно впливати на діяльність галузей економіки, від яких залежить добробут та життя мільйонів громадян України. Останнім часом, на наш погляд, передвиборна політична кон'юнктура засліплює очі деяким чиновникам вищих ешелонів влади, які намагаються створити на рівні держави арену для нанесення ударів по політичних опонентах. Дуже прикро, що черговим об'єктом стала така важлива галузь, як атомна енергетика та промисловість.

Проблемами ядерної енергетики та промисловості роками ніхто в державі не займався. Підприємства, які фактично протягом тривалого часу є донорами держави, самі опинились у складному фінансово-економічному становищі, а деякі — на грані банкрутства.

Довгоочікуване рішення Уряду про створення концерну «Укратомпром», яке було прийняте на виконання Вашого Указу №1863/2005 від 27 грудня 2005 року, яке, до речі, неодноразово ініціювалося Атомпрофспілкою, почало реалізовуватися з кінця 2006 року.

Це дало змогу відчути реальні результати. Успішна робота багатотисячних колективів підприємств, які входять до

складу концерну, свідчить про позитивні зміни як в економічних, так і в соціальних здобутках.

Шановний Вікторе Андрійовичу! Звертаємо Вашу увагу, що діяльність ядерної галузі не може бути заручницею маніпуляцій та ігор безвідповідальних політичних і бізнесових кіл.

Переконливо просимо прийняти важливе рішення та відмінити Указ №706/2007 від 13 серпня 2007 року «Про призупинення діяльності роботи концерну «Укратомпром»».

Від імені трудових колективів підприємств концерну «Укратомпром»

Голова Атомпрофспілки В.О.Матов

17.09.2007 року

АТОМНИЙ РОЗВИТОК І ВЛАДА: ЗВЕРНЕННЯ З ПРИВОДУ

Профспілки проти політизації атомної галузі. Профспілковий комітет Національної атомної енергогенеруючої компанії «Енергоатом» надіслав звернення Президенту України, Голові Верховної Ради і Прем'єр-міністру, в якому висловлено занепокоєність втягуванням колективів атомних електростанцій та підприємств ядерно-енергетичного комплексу в політичне протистояння.

«Звернутися до вас нас змушує та ганебна, брудна і неправдива інформаційна кампанія, яку розв'язали у ЗМІ представники Секретаріату Президента та Апарату РНБОУ. Її метою є викривлене висвітлення стану справ в атомно-енергетичному комплексі України та дискредитація його керівників», — йдеться у зверненні.

«Ми засуджуємо перетворення Апарату РНБОУ та Секретаріату Президента України на машину політичного тиску на своїх опонентів. Це особливо небезпечно, коли об'єктом цього тиску стають колективи АЕС — підприємств підвищеної екологічної та техногенної небезпеки, які займають стратегічне і монопольне становище в енергетиці країни.

Ми підтримуємо зусилля керівництва НАЕК «Енергоатом» на чолі з Андрієм Деркачем навести лад в атомно-енергетичному комплексі, його намагання розірвати численні корупційні схеми, які роками годували чиновників та бизнесменів, котрі паразитували на закритому статусі державних підприємств, що входять до нього».

Профком «Енергоатома» вимагає від лідерів політичних блоків і партій — учасників виборчого процесу припинити використання атомно-енергетичного комплексу для задоволення вузькокорпоративних інтересів тієї чи іншої політичної сили.

Атомники — за міцну структуру управління ядерно-енергетичного комплексу. Трудовий колектив державного науково-виробничого підприємства «Цирконій» звернувся до Президента України з проханням відміняти Указ щодо діяльності концерну «Укр-атомпром». У зверненні, підписаному головою профкому підприємства Василем Кісільовим, наголошується, що Атомпрофспілка вже давно порушувала на різних рівнях питання про створення керівного органу для підприємств атомно-промислового комплексу, а тому в колективі з радістю прийняли постанову Кабінету Міністрів про створення «Укратомпрому» та вдало поєднане призначення президента «Енергоатома» Андрія Деркача керівником концерну, коли одна людина відповідатиме не тільки за виробництво електроенергії, а й за видобуток урану і цирконію. Однак указом від 13 серпня ці дії Кабміну зупинено.

«Хочемо запитати у тих, хто Вам радив прийняти цей Указ: „А чи краще було, коли підприємства атомної промисловості кожне самотужки „плавало“ в ринкових відносинах?», — йдеться у зверненні до Президента Ющенка. «Через таке управління наше підприємство ось уже 5 років не вибереться з халепи банкрутства. Ось чому ми, атомники, стоїмо за міцну структуру управління».

ПОСАДИТИ ДЕРЕВО ЖИТТЯ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Сонце ледь-ледь зринає над обрієм, довгі тіні крадькома повзуть по ще сонній землі. А на сільській вулиці вже гамірно: череда корів їде на пасовисько. Ніколи дивлятися найцікавіші сні, трудовий день у селі для всіх починається спозаранку.

— Васильку, ну ж бо, вставай мерщій, нашу Лисуку на пашу час спроводити, — лагідно будить мама.

Ой, як важко дитині у цьому пору прокидатися, бо скільки там того сну було. Допізна з хлопчачками у війну та хованки грали. А коли опустилися сніжки, босонога юрба давай розповідати один одному всякі жахи, від яких аж мурашки по тілу бігають. Лячно, але цікаво.

Коли Василь навчався у десятому класі, батько Петро Семенович спорудив поряд із хатою літню кухню.

— Багато чого вмію, Маріє, але електроосвітлення провести не наважуся, — завів розмову батько, — звертався до нашого електрика, та йому все ніколи.

— А можна я спробую? — почувши розмову батьків, сказав Василь.

Спочатку Петро Семенович сумнівався у можливостях сина, як не як справа відповідальна та ризикована. Син переконував, що знань, отриманих на уроках фізики, йому достатньо, і батько погодився. Василь узявся до роботи, лампочка засвітилася, вимикач та розетка також функціонували...

На вступних іспитах до Чернівецького державного університету Кунець мав успіх у хімію здав успішно, а ось із фізикою... виникли проблеми. Можливо, варто було Василь розповісти про його успіхи з'єднання дровів і екзаматор став би побиляшівшим? Одним словом,

відчути смак студентського життя в університеті хлопцеві того разу не поталанило. Але юнак не розгубився. Під час перебування у Чернівцях почув про Бурштинський енергетичний технікум. Там йому фортуна усміхнулася.

— Моя трудова біо-графія розпочалася на Харківській ДРЕС, — пригадує Василь Кунець, — я ще був, як мовиться, молодий і зелений, бракувало й професійного досвіду. Але добре, що знайшлися хороші наставники, які допомогли мені відбутися як спеціалісту. Не випадково у 1982 році отримав пропозицію взяти участь у спорудженні ХАЕС.

Проголосив вулицями Нетішинею, біля музичної школи Василь Петрович неодмінно зупиняється, щоб помилуватися красою висаджених там дерев. Більше двох десятиків років тому вони ще були молодими саджанцями, які з великим захватом виплекав нечисленний колектив дирекції ХАЕС. Ініціатором озеленення став перший директор електростанції О.Троценко. Скільки то суботників було організовано, але ж не марно — плоди праці милують око дотепер.

У Кунця є дерево, яким він гордиться особливо — блакитна ялина біля лабораторно-побутового корпусу ХАЕС. Вона у ряду своїх багатьох сестер стоїть першою.

— Я саме здавав зміну на пускорезервній котельні, — розповідає Василь Петрович, — нам повідомили, що на територію проммай-данчика привезли ялини і треба їх посадити. Весь зміний персонал взяв у руки лопати. Першу ялину посадив особисто, зараз — це красиве величне дерево.

Найбільше з подій чверть-столітньої давнини енергетику запам'ятався пуск першого

котла пускорезервної котельні. Це було у 1982 році. Тоді ж в урочистій обстановці прийняли в експлуатацію тепломережу, що з'єднувала електростанцію з містом, у новозведені житлові будинки пішло довгоочікуване тепло.

Після пуску першого енергоблока В. Кунець був переведений у колектив турбіністів, а через п'ять років йому довірили посаду заступника начальника цеху теплових і підземних комунікацій.

На новій роботі Василь Петрович відчув, що обслуговування міста є не менш важливим, ніж експлуатація самої електростанції. Початок третього тисячоліття у діяльності нетішинських енергетиків став переломним, після моторію кривга скресла, темпи робіт на другому енергоблоці набирали оберти. Люди повірили у його перспективу. Саме у цей період Василь Петрович запропонував перейти в турбінний цех на посаду провідного інженера і взяти участь у підготовці до пуску другого енергоблока.

— Важко описати те натрушення, — ділиться спогадами Василь Кунець, — коли тривала завершальна стадія пускалобудівальних робіт. Постійні засідання, наради, оперативки, ретельному аналізу піддавався, образно кажучи, кожен крок. А скільки було недоспаних ночей у монтажників та ремонтників. Це все стало історією. Принаймні кожному свідку важливою подією житті нашого міста та держави є ці розповіді нащадкам.

Під час фізичного пуску другого енергоблока В. Кунець був серед тих, кому випало нести своєрідне „бойове“ чергування, за процесом спостерігала урядова делегація на чолі з Президентом України.

А потім розпочалася звичайна робота з регулювання систем та механізмів. Тут був

важливим досвід тих, що брали участь у пуску першого енергоблока ХАЕС та енергоблоків на інших електростанціях. Це стало хорошою школою для молодих спеціалістів.

— Сьогодні на енергоблоці №2 середній вік турбіністів та працівників інших підрозділів становить 25—30 років, — розповідає В. Кунець. — Вони вперше взяли участь у пускалобудувальних роботах. Цей досвід неодмінно стане у пригоді, коли підійде черга серйозно взятися і за третій.

У Нетішині у Василя Петровича багато друзів, готових прийти на допомогу в будь-яку хвилину. Особливо цінується дружба на виробництві, адже мета у всіх одна — надійна експлуатація енергоблоків.

Всеохоплююче це слово — надійна. Прикметно, що саме так — надійний — охарактеризував мого співрозмовника начальник турбінного цеху А. Куценко. Лаконічно, але багатозначуче.

Нещодавно Василь Петрович зустрів свій полуденний вік. Ніби непомітно промайнули й 25 років роботи на ХАЕС, саме стільки виповнилося і деревам, що виплекані на території першого мікрорайону міста. До зелених насаджень у Кунця ставлення особливе, бо сприймає дерева як уособлення моделі людського життя, де кожна гілочка — шляхи-стежини долі нашої.

На дачній ділянці ювіляра добре вкоренились яблуні, груші, завітками тягнеться до сонця виноградна лоза. Щодоєні вони дарують щедрий врожай, і в домі завдяки вмілим рукам дружини Катерини Миколаївни завжди є смачні заготовки на зиму. Коли за вікном хурдилиця, у квартирі всією сім'єю залюбки ласують власноруч вирощеними фруктами. Мамині приготування подобаються дітям Ваня та Оксана.

Олександр ШУСТЕРУК

СОЦІАЛЬНІ ЦІННОСТІ ТРУДОВОГО КОЛЕКТИВУ

Хорошие традиции хранят и приумножают

26 сентября атомная энергетика Украины отметит свое 30-летие. Точнее, отметит тот день, когда первая украинская АЭС — Чернобыльская — дала свой первый ток. Первую товарную продукцию. Юбилей? Вне сомнения!

И все же, когда речь идет об отдельных юбилеях, невольно задумываешься об относительности тех или иных официальных дат. К примеру, для коллектива Чернобыльской АЭС все началось задолго до торжественного включения в энергосистему тогда еще Советского Союза первого чернобыльского блока. И многие подразделения станции сегодня отмечают свои, собственные дни рождения, число которых уже перевалило за юбилейные тридцать.

В их числе — электроцех. Его история берет начало в далеком уже 1973-м. Согласно приказу №81/К по Дирекции строящейся Чернобыльской АЭС «... тов. Фомина Николай Максимовича назначить переводом из Полтавского областного предприятия сельских электрических сетей на должность начальника электрического цеха ЧАЭС с 11 июля 1973 года, с окладом 250 рублей в месяц...».

Две замечательные вещи за свидетельствовал этот документ. Во-первых, не такими уж большими деньгами был оценен труд будущего начальника одного из основных цехов станции — даже по меркам начала 70-х годов прошлого века. Во-вторых, именно с этого документа и начинается отчет существования и деятельности электрического цеха.

Здесь же и сисх пор работают свидетели и непосредственные участники строительства Чернобыльской АЭС, пуска первого блока станции, ликвидаторы по-

следствий аварии 1986 года. Среди них — Николай Гуменюк, Петр Николаичук, Геннадий Воротнюк, Виктор Щирый, Халил Хаирнасов, Галина Бюдюк, Юрий Козлов, Олег Горобинский.

И сегодня, после остановки генерирующих мощностей, в период снятия энергоблоков ЧАЭС с эксплуатации, этот цех продолжает выполнять ряд важнейших задач и функций — обслуживание электрических сетей и оборудования, обеспечение связи и др. И все же «именинный разговор» — так уж сложилось — пошел не совсем о производстве.

Несмотря на то, что этот цех на ЧАЭС — один из старейших, по возрастному составу работников он достаточно молод.

Рассказывает начальник электроцеха Николай БОНДАРЬ:

— В цехе работает 307 человек. Средний возраст персонала — около 39 лет. Многие работники пришли в наш цех сразу же после аварии, так что в этом году, согласно коллективному договору, мы готовим приказы о награждении более 40 сотрудников, которые проработали на ЧАЭС 20 и более лет. Участников ликвидации аварии 1986—1987 годов у нас работает 67. Пострадавших от аварии — свыше 200 человек. Высшее образование имеют 111 работников, среднее техническое — 66, профессионально-технические училища закончили 43. Сегодня в высших учебных заведениях учится 21 работник цеха и в техникумах — четверо.

Для большинства подразделений вопрос старения персонала стоит очень остро. Для электроцеха тоже. Существует договоренность с руководством станции о том, что на работу в электроцех могут быть приняты только молодые люди, желательно с высшим образованием. И это пра-

вильно, потому что задачи, выполняемые цехом, кардинально изменились. К стати, довести эту истину до сознания людей было тяжелее всего. После останова станции персонал очень тяжело переживал то, что раньше пускали блоки, а сейчас их необходимо останавливать, выводить из эксплуатации, демонтировать. Но в конце концов, коллектив понял новые задачи.

К истории в электроцехе относятся очень бережно и уважительно. Ее свидетельствования сохраняются в многочисленных альбомах с газетными вырезками публикации о ЧАЭС, в любовно собранных на специальном стенде фотографиях. А еще здесь очень любят праздники...

Раньше, когда Чернобыльская АЭС вырабатывала электроэнергию и мы были на хозрасчете, была возможность отпраздновать все свои юбилеи широко, — продолжает Николай Бондарь. — В 1998 году отмечали 25-летие на «Якоре». Администрация станции и профсоюзный комитет помогли в организации праздника, выделили автобусы. Мы пригласили ветеранов. С того празднования сохранились замечательные фотографии и памятные значки — и это сегодня уже тоже частичка нашей истории. На 30-летию гостей было поменьше: ничего не поделаешь — люди уходят из жизни. Да и само празднование уже было куда скромнее. Но традиции мы соблюдаем. Пригласили ветеранов, организовали им экскурсию на станцию. Обменялись впечатлениями, вспоминали былое, рассказывали, чем живет цех сегодня. В следующем году электроцеху исполнится 35 лет. Уже сейчас здесь действует организационный комитет. Мы понимаем, что сейчас станция на бюджетном финансировании. Но хочется порадовать ветеранов, пригласить

их. Есть надежда, что удастся собрать вместе и всех пятерых бывших начальников цеха. Они, слава Богу, живы.

...Традиции — это ведь не только праздничные застолья. Это признание жизни такой, какая она есть, и стремление уважать ее во всех проявлениях. В общем-то, формула «в горе и в радости» вполне приемлема и в данном случае.

Вы знаете, что работники электроцеха приняли удар аварии 1986 года одними из первых. Многие из них получили очень высокие дозы облучения и вскоре погибли. В их числе — заместитель начальника цеха по эксплуатации Александр Лелеченко, — ведет далее разговор Николай Бондарь. — Отрадно, что хотя 20 лет спустя, но подвиг, совершенный Сашей, государство все же оценило: ему было присвоено звание «Герой Украины», и его дочь здесь, на станции, в глазах всего коллектива ЧАЭС, получила из рук Президента Украины Виктора Ющенка отцовский орден «Золотая звезда». Это было огромным событием для всех нас. Помню, у меня самого тогда ком застыл в гортле...

Каждый год мы ездим в школу, где учился А. Лелеченко и которая носит его имя. И на Сашину могилу в селе Степное. И это тоже традиция, которая соблюдается уже 19 лет. Привлекаем к этому молодежь — мы уйдем, а они будут продолжать традиции цеха.

Есть у нас и спортивные традиции. Постоянно участвуем и во всех видах станционной спартакиады «Здоровье». По итогам первого этапа спартакиады-2007 заняли почетное третье место. Если учесть наш средний возраст — это успех. Надеюсь, что и в дальнейшем удержимся в тройке лидеров. В этом году решили проводить ежегодный шахматный турнир, посвященный памяти А. Лелеченко. В следующем году хотим перевести его в масштаб станции, а лет через 5—7 — сделать международным. В общем, традиции рождаются постоянно.

ЧАЭС СЬОГОДІ І ЗАВТРА

Таких объектов, как «Укрытие», на земном шаре нет

Подписание контрактов между ЧАЭС и концернами «Novarka» и «Holtec International» относительно строительства объекта «Укрытие» и ХОЯТ-2 — очень значимое событие. Такое мнение выразил генеральный директор ЧАЭС Игорь Грамоткин на пресс-конференции в Секретариате Президента, передает ForUa.

По его словам, это огромный и уникальный проект. «Таких объектов на земном шаре нет», — подчеркнул Грамоткин. Он рассказал, что в рамках подписанных контрактов полную ответственность за реализацию этих проектов несут подрядчики. В то же время он отметил, что они не могут выполнять работу в полном объеме самостоятельно. По словам гендиректора ЧАЭС, заказчик имеет возможность рекомендовать назначение субподрядчиков.

Игорь Грамоткин проинформировал, что эти компании будут вынуждены использовать украинские ресурсы, в частности, человеческие и научные. Он рассказал, что будут подключены украинские проектные институты, монтажные и пускалобудовальные организации.

По информации пресс-службы ЕБРР, новый безопасный конструктив будет представлять собой сооружение в форме арки высотой 105 метров, длиной 150 метров и шириной 260 метров. Можно ожидать, что строительные работы будут длиться от 48 до 52 месяцев, и что потом укрытие создаст условия для окончательной разборки четвертого энергоблока Чернобыльской АЭС, который все еще содержит 95% от исходного количества ядерных материалов.

Этот объект, который может обеспечить безопасное и надежное хранение отработанного ядерного топлива ЧАЭС на протяжении ста лет, является ключевым элементом общего плана вывода из эксплуатации ЧАЭС.

Что касается строительства ХОЯТ-2, это — хранилище сухого типа. По информации замглавы Секретариата Президента Александра Чалого, продолжительность первого этапа работы составит около 16 месяцев, а реализация всего проекта — 52 месяца. Как отметил А. Чалый, его стоимость оценивается приблизительно в 200 миллионов долларов.

РОБОЧИ ПОЇЗДКИ НА АЕС

● Ресурс найстаріших вітчизняних енергоблоків буде продовжено без їхньої зупинки. Про це президент ДП НАЕК „Енергоатом”, генеральний директор концерну „Укратомпром” Андрій Деркач повідомив під час робочої поїздки на Рівненську АЕС 14 вересня.

У ході робочої наради Андрій Деркач заслухав доповіді керівників підрозділів станції щодо виконання Концепції підвищення безпеки діючих енергоблоків та інших виробничих і соціальних питань. Головну увагу було приділено заходам з продовження терміну експлуатації.

● 15 вересня відбулася робоча поїздка Андрія Деркача на Хмельницьку АЕС.

Він відвідав перший і другий діючі енергоблоки, будівельні майданчики третього і четвертого блоків та провів робочу нараду з керівниками підрозділів станції. Обговорено хід виконання заходів з підвищення безпеки ХАЕС, стан підготовки до місії ОСАРТ, ситуацію на майданчиках третього і четвертого блоків та соціальні питання.

Андрій Деркач підкреслив, що нині головне завдання — зберегти консервацію наявних конструкцій ХЗ/Х4 для того, щоб захистити їх від зовнішнього впливу до початку будівельних робіт. „Енергоатом” має намір залучити до їх будівництва європейські компанії як інвесторів, а російські — як головних проектантів та підрядників.

Проаналізувавши тенденції розвитку світового енергетичного ринку, Андрій Деркач зазначив, що концентрація інтелектуального потенціалу в рамках створеного державного концерну дасть змогу Україні у майбутньому стати конкурентоспроможною на світовому ринку продажу електроенергії.

НОВИНИ ЕНЕРГОАТОМА

● 16 вересня в 20 годин 30 минут Ташлыкская ГАЭС виробила первые 100 млн. киловатт-часов с начала генерации.

ТАГЭС — третья составляющая Южно-Украинского энергокомплекса. Он объединяет мощную Южно-Украинскую АЭС, традиционную Александровскую ГЭС на реке Южный Буг и высокоманевренную Ташлыкскую ГАЭС. Первый агрегат гидроаккумулирующей станции введен в эксплуатацию в конце 2006 года, второй выдал первые киловатты в энергосистему Украины 21 июля 2007 года.

● На Южно-Українській АЕС відбулася консультативна місія МАГАТЕ з фізичного захисту (ІРРА). На запрошення української сторони фахівці Міжнародного агентства з атомної енергії у галузі фізичного захисту ядерних матеріалів і установок прибули до нашої країни на початку вересня. Програма місії включала роботу у Державному комітеті ядерного регулювання, Мінпаливенерго і НАЕК „Енергоатом”, а також дводенний візит на Южно-Українську АЕС.

У складі делегації — фахівці з Німеччини, США, Чехії, Канади та Литви. Міжнародним експертам було представлено концептуальний проект модернізації системи фізичного захисту ЮУАЕС. Тендер на його розробку у липні цього року виграла корпорація „Трансекспо”. До кінця грудня, відповідно до умов укладеного договору, вона має розробити робочий проект модернізаційного процесу системи фізичного захисту атомної станції.

Презентований проект відрізняє те, що вперше у практиці роботи АЕС запропоновано комплексний підхід до фізичного захисту об’єкта. Нова система охоплюватиме практично всі її складові: обладнання фізичного захисту всіх енергоблоків, органів управління станції, систему спостереження за переміщенням ядерного палива, місцями його зберігання і проходами до нього, периметри, прохід людей, проїзд транспорту тощо.

За словами представників „Трансекспо” і южноукраїнських атомників, рекомендації міжнародних експертів буде враховано при розробці робочого проекту модернізації системи фізичного захисту АЕС, а також під час подальшого її вдосконалення.

ТРУДОВИЙ КОЛЕКТИВ — СИЛА,
З ПРОФСПІЛКОЮ — ПОДВІЙНА

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.)

Отже, об’єднавшись і домо-вившись про одностайну поведінку, працівники отримали змогу впливати на роботодавця і тим самим брати участь у формуванні вартості своєї робочої сили, здійснювати представницьтво та захист трудових, соціально-економічних прав та інтересів. А згуртувавшись в єдиний профспілковий рух, тобто підтримуючи своїх колег з інших підприємств, працівники отримали можливість відстоювати свої права й інтереси і на рівні органів державної влади. Згодом профспілкам вдалося закріпити свої права й гарантії діяльності на законодавчому рівні.

— Яку роль відіграє профспілкова організація у формуванні умов праці та розміру заробітної плати на Рівненській АЕС?

— На ВП РАЕС здійснює діяльність первинна профспілкова організація Професійної спілки працівників атомної енергетики і промисловості України (Атомпрофспілка). Атомпрофспілка має статус всеукраїнської і охоплює колективи всіх атомних електростанцій та підприємств, установ і організацій атомної промисловості. Окрім цього, у сфері впливу профспілки перебувають підприємства МНС, Мінохорони навіколишнього середовища, Мінпромполітики України тощо. Первинні організації профспілки є юридичними особами.

Відповідно до статті 14 Закону України „Про оплату праці”, порядок та розмір оплати праці працівників підприємств визначаються на основі системи угод, що укладаються на державному, галузевому, регіональному та виробничому рівнях. З огляду на це Атомпрофспілка, об’єднавшись із профспілками інших галузей економіки у Федерацію профспілок України, бере участь як сторона у веденні переговорів з приводу умов та оплати праці з урядом держави та всеукраїнськими об’єднаннями організацій роботодавців і підприємців. За результатами переговорів укладається Генеральна угода. Цей документ передбачає основні принципи та положення організації оплати та умов праці, встановлює певні соціальні стандарти і гарантії для працівників. Далі профспілкова організація веде переговори щодо умов та оплати праці атомників з Міністерством палива та енергетики України. За результатами домовленостей укладається Галузева угода, в якій визначаються питання, характерні для атомної енергетики та промисловості. І, нарешті, профспілка веде переговори безпосередньо з роботодавцем. За результатами цих переговорів укладається колективний договір, який установлює основні норми, принципи та взаємні зобов’язання сторін стосовно регулювання на виробничому рівні соціально-економічних і трудових відносин. При цьому хоча звернути увагу, що зазначені угоди та договір передбачають додаткові, по-рівняно з чинним законодавством, гарантії та соціально-побутові пільги, і після закінчення терміну їх дії сторони знову розпочинають переговори.

Таким чином, первинна профспілкова організація ВП РАЕС безпосередньо впливає на формування державної політики у галузі трудових і соціально-економічних відносин, бере участь у формуванні за-

робітку, пільг та компенсацій працівників АЕС.

— А чим іще займається профспілка, і які переваги є для її членів?

— На сьогодні, відстоюючи права та інтереси спілчан, профспілкова організація прагне бути присутньою в усіх сферах політичного, економічного та соціального життя. Профспілка намагається впливати на нормотворчу діяльність законодавчої та виконавчої влади, органів місцевого самоврядування. Профспілка здійснює громадський контроль за дотриманням вимог законодавства про працю, у тому числі охорону та оплату праці, надання трудових пільг і компенсацій. Не оминає профспілка своєю увагою і питання зайнятості населення, охорони здоров’я, соціального страхування, пенсійного забезпечення, вирішення житлових питань, захисту прав інвалідів, проводить виховну роботу з молоддю, організовує культурно-спортивні заходи тощо. Також:

— ставши членом профспілки, працівник має підтримку всієї організації;

— згідно із законодавством, роботодавець лише за згодою профспілкового комітету може звільнити члена профспілки з роботи у зв’язку зі скороченням чисельності або штату працівників, виявленою невідповідністю працівника його посаді або виконуваний роботі внаслідок недостатньої кваліфікації чи за станом здоров’я, через систематичне невиконання працівником без поважних причин обов’язків, прогул, невихід на роботу більше чотирьох місяців поспіль унаслідок тимчасової непрацездатності, появу на роботі у нетверезому стані та інші визначені законом випадки. Працівник, який не є членом профспілки, звільняється одноосібним наказом керівника;

— член профспілки для захисту своїх трудових і соціальних прав має право звертатися до усіх профспілкових органів — від профкому до Федерації профспілок України;

— одержує безплатну правову консультацію (у державній і приватній юридичній консультації усі послуги платні);

— за потреби відстоює свої права в органах державної влади та управління, у суді за допомогою представника профспілки;

— член профспілки одержує путівки для себе та членів своєї сім’ї за зниженими цінами (зменшення їх вартості здійснюється за рахунок коштів профспілкової організації). Крім цього, відповідно до чинного законодавства, вартість отриманих членами профспілки путівок для себе і своїх дітей не оподатковується податком з доходів фізичних осіб;

— діти членів профспілки отримують новорічні подарунки;

— за клопотанням цехових організацій членам профспілки надається матеріальна допомога;

— усі члени Атомпрофспілки безплатно застраховані від нещасних випадків через страхову компанію;

— членами профспілки можуть бути працівники і пенсіонери незалежно від національності, віросповідання, політичних поглядів, матеріального стану. Основні принципи належності до профспілкової спілки — добровільність, бажання захищати і відстоювати свої трудові права і соціально-економічні інтереси, сплата профспілкового внеску. Є й інші переваги профспілкового членства.

На знімку (зліва направо): генеральний директор ВП РАЕС Микола ФРІДМАН, голова Атомпрофспілки України Валерій МАТОВ і голова профкому ВП РАЕС Олег ГНАТЮК

— У чому ж сила профспілки?

— У довірі до профспілкової організації та особистій участі кожного у її діяльності. Не менш важливе значення має і професійний рівень профспілкових лідерів. Адже для того, щоб вести із роботодавцем діалог на рівних, необхідно досконало володіти усіма питаннями організації роботи підприємства, менеджменту, економіки, кадрової та соціальної політики.

У сучасних економічних умовах роль профспілок порівняно з радянським періодом інша. Сьогодні за кожну копіяку, яка виплачується працівникам нашого підприємства, за кожну пільгу між профспілкою і роботодавцем, між профспілкою і державою ведуться переговори. На жаль, не завжди все вдається, але якщо до профспілки не було довіри, і колектив не зумів би зберегти єдності й солідарності, маловірогідно, що ми мали б те, що тепер маємо. Для підтвердження цих слів давайте пригадаємо події, коли держава намагалася заощадити на нашій заробітній платі, і як права кожного працюючого захистила профспілка. А сьогодні хіба не ведуться розмови щодо корпоративізації атомної енергетики, оптимізації чисельності персоналу? Хто під час цих процесів, окрім профспілки, реально може втрутитися і захистити права та інтереси працівників?

— Демократизаційні процеси у суспільстві призвели до утворення нових альтернативних профспілок. Що ви можете сказати з приводу цього?

— Пам’ятаєте притчу про каменярів? Чи змогли б вони домогтися своїх вимог, якби не об’єдналися?! Чим чисельніша й організованіша профспілка, тим у неї більше можливостей вплинути на роботодавця і на владу. Від цього виграють усі працюючі. Якщо ж у колективі виник розкол профспілкового руху і утворилося декілька профспілок, то кожна із них і колектив в цілому стали слабшими, і це обов’язково хтось використає у власних інтересах. Візьмімо за приклад вугільну галузь, яка за своїм значенням для економіки держави не поступається атомній енергетиці. Так, на початку 90-х років минулого сторіччя у результаті руйнування економічної системи колишнього СРСР у вугільній галузі почала виникати заборгованість із заробітної плати, що спровокувало загострення соціального становища трудящих. На цьому тлі шахтарський профспілковий рух дав тріщину, і, як результат, утворилося декілька профспілок, які почали себе називати вільними і незалежними. Не зумівши знайти спільної мови, кожна із них почала діяти самостійно. І до чого це призвело? Гадаю, що статистичні дані про кількість

нешасних випадків на виробництві, про розмір оплати праці шахтарів, наявність перманентної і тривалої заборгованості з оплати праці, рівень розвитку шахтарських міст промовляють самі за себе. Коментарі тут зайві.

Є такий народний вислів: „Кожен живе за своєю розумом”, і той факт, що ми, атомники, об’єдналися і зуміли зберегти колектив, соціальну інфраструктуру міст-супутників АЕС, дає нам перспективу для розвитку галузі і покращання рівня життя.

— Які плани у профспілкової організації на майбутнє?

— Сьогодні ведуться активні переговори з урядом та Міністерством палива та енергетики України з приводу укладання нової Генеральної та Галузевої угод. Профспілкова організація ВП РАЕС бере участь у цьому діяльному процесі. Постійне збільшення цін на продукти харчування, на предмети першої необхідності, ліки, житло призводять до того, що соціальна захищеність атомників знижується. Тому основне завдання профспілки — домогтися підвищення соціального стандарту для працюючих і пенсіонерів, у тому числі збільшення розміру заробітної плати та пенсій, надання адресної допомоги малозабезпеченим сім’ям. Профспілка ставить перед Президентом України, урядом і профільним міністерством питання щодо будівництва нових енергоблоків, зростання обсягів будівництва житла, створення умов для збільшення робочих місць у містах-супутниках АЕС, підвищення рівня медичного обслуговування, прийняття виваженого рішення щодо формування тарифів на житлово-комунальні послуги, встановлення пільг і компенсацій населенню за ризик проживання у зоні спостереження АЕС тощо. На початку 2007 року ці питання було обговорено на зустрічі Президента України Віктора Ющенка з представниками всеукраїнських профспілок і об’єднань, який висловив свою підтримку діям профспілок. Також вирішується питання про запровадження для членів профспілки медичного страхування, утворення недержавного корпоративного пенсійного фонду.

Як бачите, плани на майбутнє серйозні. А наскільки вдасться їх реалізувати, залежить від підтримки профспілкової організації колективом. Іншої сили, яка могла б це реально зробити, на сьогодні не існує.

Отже, настав час змінити сприйняття профспілки та її ролі у нашому житті. Наша профспілкова робота — це робота для кращого життя кожного працівника сьогодні і кожного життя наших дітей завтра.

Тетяна КОРОВАЙЧУК,
м. Кузнецовськ

АТОМНИКИ — ЗА ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ

НЕТЕШИНСКИЕ ЭНЕРГЕТИКИ — В СПОРТИВНЫХ ПРИЗАХ

Что получается, когда хобби перерастает в профессию? Работа, в которую вкладывают душу. **Станислав БАЛАЯН (на снимке)**, руководитель спортивно-физкультурного комплекса Хмельницкой атомной электростанции, в прошлом учитель физики-математики, сколько себя помнит, играл в футбол и вообще активно занимался спортом. Когда жил в Сибири (родом из Иркутска), и в Баку, и в Украине, куда приехал в 1974-м. На Хмельничину выбор пал не случайно — мама родом из села Кривин (папа — армянин из Нагорного Карабаха).

Последние годы директорствовал в средней школе города Славута, что в тридцатикилометровой зоне влияния Хмельницкой атомной станции. Когда предложили возглавить спортивный комплекс атомщиков в 2006-м, долго не раздумывая, согласился. Станислав Араратович дружит со спортом сам и приобщил к спорту сына. Как и отец, тот любит футбол (работает в отделе физзащиты атомной станции). На долю супруги Станислава Балаяна Антонины Захаровны, главного бухгалтера профкома станции, выпало лечить синяки, осадины, ушибы, травмы, — ведь гоняют в мяч теперь все: муж, сын, зять и внук. Причем внук бьет, как и его дед, той же ногой — левой.

Много любителей футбола и в спортивном комплексе Хмельницкой «атомки». В этом году в июле в Нетешине проходили завершающие соревнования международного турнира по мини-футболу на кубок ГП НАЭК «Энергоатом» и корпорации «ТВЭЛ». Начальный этап проведен в прошлом году в Кузнецовске. Станислав Балаян был главным судьей состязания, занимался организацией команд и подготовкой судей. Часть из них — работники нетешинского спортивного комплекса, прошедшие специальную подготовку. Были приглашены и опытные судьи из областной федерации футбола. В прошлом году кубок турнира достался команде РАЭС, в этом лучшую игру продемонстрировали россияне. Нетешинские футболисты достаточно опытные, считает Станислав Араратович, играют в области в призовой тройке, тем не менее уступили в полуфинале команде Чепецкого машиностроительного завода, а потом и Ривненской станции. Но в общем встречей доволен. Это был полезный, как стало понятно, для всех команд матч, в особенности в контексте углубления дружеских отношений российских и украинских атомщиков, а потому турнир станет постоянным.

Но вернемся в спортивный комплекс. В декабре этого года сооружению «стукнет» двадцать, но все помещения в очень хорошем состоянии, — просторные и функциональные: бассейн на восемь дорожек, работающий круглый год, бассейн для детей, теннисные корты, стадион, запасное поле и

другое. Атомная станция выделяет средства на содержание комплекса, на приобретение спортивного инвентаря, на проведение спортивных мероприятий. Все площади комплекса максимально задействованы — и в здании и на улице, когда заканчивается холод. Футбол, гандбол, баскетбол, волейбол (обычный и пляжный), борьба, теннис, бокс, шахматы, шашки, бильярд, фехтование, плавание — атомщики любят все виды спорта. Как следствие, они славятся своими разнообразными спортивными достижениями, даже выступают на престижных международных соревнованиях. Спортивный комплекс заполнен с 7 утра и до 11 вечера. Сам Станислав Балаян ходит в организованную им для ветеранов группу здоровья. Любит все игровые виды спорта, но более всего, как уже упоминалось, футбол.

Доступен спорткомплекс для всех желающих и не работающих на ХАЭС горожан также. Детская спортивная школа учреждения (директор — В. Кравчук) является своеобразной кузницей спортивного резерва для сборных команд Украины. Среди них есть уже заслуженные мастера спорта Украины, мастера спорта международного класса, мастера спорта Украины. Немало возвращено здесь призеров мира и Европы. Кстати, чемпиону мира по пауэрлифтингу Александру Кутчеру награду вручал лично в прошлом атлет и актер, а сегодня политик Арнольд Шварценеггер. В прошлом году в Финляндии во время двух турниров Александр установил двенадцать мировых рекордов. Бронзовым призером чемпионата мира стал мастер спорта международного класса нетешинский спортсмен Аркадий Бухтийчук. Победителя на VII Всемирных играх член сборной национальной команды Украины по пауэрлифтингу заслуженный мастер спорта Украины Елена Дмитриук. Отличаются нетешинцы и в фехтовании. Заслуженные мастера в этом виде спорта Украины Дмитрий Бойко и Олег Штурбабин. Они оба бронзовые призеры чемпионата мира, серебряные призеры XIII Всемирной универсиады. Высоких результатов на мировых и европейских чемпионатах достигли мастер спорта Украины по фехтованию, член национальной сборной Галина Пундик, заслуженный мастер спорта Украины, член национальной команды по самбо Руслан Задворный. Конечно, не было бы таких высоких достижений без таланта, терпения и трудолюбия тренеров: по фехтованию — Валерия Штурбабина, по пауэрлифтингу — Сергея Рыжука, по самбо — Геннадия Горохова и других.

Работают в спортивном комплексе всего 14 тренеров-инструкторов. Хотя и специализируются они по определенному виду спорта, ориентируются, говорит Станислав Араратович, во всем, чему способствуют пе-

риодически проводимые для них учебные семинары. В подготовке соревнований задействован весь тренерско-инструкторский состав комплекса. В стационарных спартакиадах участвуют все цехи и подразделения атомной станции, а также работники пожарной части АЭС, охранные войска ядерного объекта. Проводятся соревнования ежегодные по двенадцати видам спорта. Кстати, нынешний председатель профкома Михаил Гук, в прошлом работавший заместителем Станислава Араратовича в школе, также любит спорт. Перейдя на работу в электроцех ХАЭС, Михаил Владимирович «заразил» работников игрою в нарды. Таким образом, в перечень видов состязаний спартакиады была включена и эта игра, причем она стала самой многочисленной по составу участников и самой «гендерной» по содержанию (привлекает в равной степени и мужчин, и женщин).

Общим счетом участвуют в спартакиадах 14 подразделений ХАЭС. Мелкие организации объединяются для полноценного представительства команд. В этом году уже проведены соревнования по бильярду, шахматам, гиревому спорту, настольному теннису, волейболу и легкой атлетике. Как всегда в подобных состязаниях, в лидерах инструкторско-тренерская команда спортивного комплекса.

Намного масштабней внутростанционных соревнований спартакиады Атомпрофсоюза. В них участвуют все спортивные команды атомных станций, предприятий промышленности и других организаций, входящих в Атомпрофсоюз. Кстати, последние четыре спартакиады хмельничане «в призах», а последние два года — первые по сумме всех видов проведенных состязаний.

Обе спартакиады стартуют в январе и заканчиваются в канун празднования Дня энергетика. Подведение итогов — это всегда большое событие для спортсменов-атомщиков. Проводится оно по специально разработанному сценарию и превращается в яркое представление.

Лилия СОКОЛОВА
Нетешин—Киев

ПРОФСПІЛКОВА ТРАДИЦІЯ

Навчання і відпочинок біля моря

«Чи впливають складні кліматичні умови на профспілкову роботу?» Такою була тема заочного семінару, який провів профком ДНВП «Цирконій» у селищі Андріївка на Чорному морі. Навчання і відпочинок біля моря вже стали традицією як нагорода активістів за профспілкову роботу.

Голови комісії профкому підприємства, ватажки цехових комітетів звітували про зроблене. Кожна комісія на початку року складала план роботи і сумлінно працювала згідно з ним.

Активізувалася молодіжна гілка профспілки, яку очолює інженер-економіст енергоцеху Богдан Тимошук. Молоді спільчани «Цирконію» підтримали у всіх починаннях свого енергійного і беручого до профроботи ватажка. Юнаки та дівчата беруть активну участь у всіх спортивних заходах, змаганнях, спартакиадах та КВК.

Багато призів, грамот отримала команда, яку очолює ветеран спорту, голова спортивно-масової комісії профспілки Олексій Хоха. Він і був основним доповідачем на семінарі за темою «Як впливала 45-градусна спека на проведення спортивних заходів цього літа». А сонце так пекло і саме на День Незалежності, коли проводився турнір з волейболу з нагоди державного свята. Молодь змагалася з ветеранами підприємства. Завершився турнір смакуванням холодного пива і морозива.

Наш спортивний організатор ще молодий — йому трохи за 55 років. Він привіз із собою м'яча, тому всі відпочивали активно, особливо жінки. Більшість із них не пам'ятали, коли востаннє тримали в руках м'яча, та Олексій Хоха швидко навчив їх вправно закидати його у баскетбольний кошик. Було проведено турнір з волейболу серед відпочивальників і «семінаристів» з «Цирконію». Прошло змагання жваво і весело.

Та основний адреналін був від вранішнього купання. Голова профкому підприємства Василь Кісілюв, палкий прихильник цієї процедури, довів, що, коли скупатися до шостої години ранку в морі, то прохолоди організмові вистачить на весь спекотний день, а здоров'я — на профспілковий рік!

Людмила СТАНЧЕНКО,
голова жіночої ради
ДНВП «Цирконій»

ТВОРЧИСТЬ ЧИТАЧІВ

ВИБОРИ

Не на базар чи до крамниць
Ідемо купити хліба й солі,
А поспішаєм до дільниць,
Аби обрати кращу долю.

Чи правим голоса віддати?
Чи ливим? А чи, може, центру?
Одні в майбутнє кличуть нас,
Інші — із шапкою під церкву.

Кому ж серця свої віддати?
Порадою хто допоможе? —
Підкаже: хто із них «звізда»...
Спрямуєм на праву путь нас,
Боже.

Бог помагає нам, та ми
Самі ж — ні думати, ні діяти...
Тому нас легко «охломить»
Пройдисвітам і лиходіям.

Для нас брехня — солодший харч
Від правди сірої й твердої...
Солодке ж любимо... Потім
в плач:
«Яка у нас сирітська доля...»

Отож порада отака
(Немає іншої й не буде),
Не продаваймося патякам,
То й виїдем з посліду у люди.

Не на базар,
не до крамниць —
На вибори йдем
до дільниць —
Ідем обирати правду
й волю...

А буде воля — буде все —
І хліб, і сіль, й щаслива доля.

Назар ДІБРОВА

СМАЧНОГО

Чесночок маринований

Готуєм маринад: 200 г води, стільки же уксуса,
20 г соли, 50 г сахара, перець горошком (4 зернышка),
3 лаврових листика, две чайні ложки хмели-сунели.

Доводим до кипення і поточас ставим охладжуватися.
1 кг очищених зубчиків чесноку бросаем в киплячий солевой раствор (50 г соли на литр воды), через минуту вынимаем шумовкой и опускаем в холодную воду. Чисто промытые и простерилизованные банки наполняем чесноком, заливаем холодным маринадом, накрываем белой бумагой, обвязываем шпагатом. Храним при комнатной температуре.

ЕНЕРГЕТИКА В ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ
МІЖНАРОДНА СПЕЦІАЛІЗОВАНА ВИСТАВКА ТА КОНФЕРЕНЦІЯ
У РАМКАХ

**У МІЖНАРОДНОГО ФОРУМУ
ПАЛИВНО-ЕНЕРГЕТИЧНИЙ КОМПЛЕКС
УКРАЇНИ: СЬОГОДЕННЯ ТА МАЙБУТНЄ**

ДІЛОВА ПРОГРАМА

- Народа, тематичні "круглі столи" по галузевим напрямкам ПЕК, семінари, презентації підприємств
- Міжнародна кооперація та співробітництво в енергетиці
- Презентація інвестиційних проектів підприємств ПЕК України
- ЕКСПОЗИЦІЯ "АТОМНА ЕНЕРГЕТИКА УКРАЇНИ"
- СПЕЦІАЛІЗОВАНА ВИСТАВКА "ЕНЕРГЕТИКА В ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ"
- Енергетичне машинобудування
- Промислова електротехніка та електрозабезпечення
- Промислове освітлення
- Енергетика в будівництві, ЖКГ, на транспорті, в АПК
- Альтернативна та мала енергетика
- Енергозбереження та енергоефективність

ПАТРОНАТ:

Кабінет Міністрів України
Комітет Верховної Ради України
з питань паливно-енергетичного
комплексу, ядерної політики
та ядерної безпеки

ОРГАНІЗАТОРИ:

Міністерство палива
та енергетики України
ТОВ "Міжнародний
виставковий центр"

Генеральний
медіа-партнер:

Офіційне
видання форуму:

Технічний
партнер:

Інформаційна підтримка:

26-28
Вересня
2007р.

Україна, 02660, Київ, Броварський пр-т, 15

тел./факс: (044) 201-11-57
e-mail: nsilova@iec-expo.com.ua
www.tech-expo.com.ua

Засновник: Професійна спілка
працівників атомної енергетики
та промисловості України
Видавець: Редакція газети
"Атомник України"

Адреса редакції: 01012, Київ,
Майдан Незалежності, 2.
Газета "Атомник України"

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: 278-88-35
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
http://www.atomprofspilka.org.ua

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів
відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами
лише на сторінках газети
При передруку посилання на "Атомник
України" обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ № 4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована у ВАТ "Видавництво
"Київська правда": 04136, Київ-136,
вул. Маршала Гречка, 13.
Замовлення 3101 Тираж 5100
Ціна договірною